

Muaviye bin Ebi Süfyan

Resulullahın vahiy kâtibi.

Hazret-i Muaviye (radiyallahü anh), Peygamber efendimizin kayınbiraderi ve vahiy kâtibi idi. Resulullahın zevcelerinden Habibe validemizin kardeşidir. Eshab-ı kiramın büyüklerindedir. Öleceği zaman, Resulullahın kendisine hediye ettiği bir gömleğe sarılıp, hazinesinde saklamış olduğu, Resulullahın mübarek saç ve tırnak kesintilerinin de gözlerine ve ağzına konularak defnedilmesini vasiyet etmişti. Kabri Şam'dadır.

Mekke fethedildiği gün babası ile beraber, Resulullahın önünde müslüman oldu.

Hazret-i Muaviye, Peygamber efendimizin kâtiplerinden idi. Yazısı güzel idi. Fasih, halim, vakur idi.

Zeyd ibni Sabit diyor ki:

Muaviye, Cebrailin getirdiği vahyi ve Peygamber efendimizin mektuplarını yazardı.

Fahr-i âlemin emniyetlisi idi. Bu yüksek rütbe, derecesinin ne kadar yukarı olduğunu gösterir. Bu büyük zata dil uzatanlar, Server-i âlemin Kur'an-ı kerimi yazmakta emniyet ettiğine dil uzatmış olurlar.

Abdullah ibni Mübarek hazretlerinin ilminin derecesini bilmeyen bir müslüman yoktur. Din imamı idi. Her ilimde ileri, her işi ilmine uygun idi. Peygamber efendimizin ilmine tam vâris idi. İşte bu büyük âlim buyuruyor ki:

(Hazret-i Muaviye, Resulullahın yanında giderken, bindiği atın burnuna giren toz, Ömer bin Abdülaziz'den bin kere efdaldır.)

İkinci binin müceddidi imam-ı Rabbani hazretleri de buyuruyor ki:

Hazret-i Muaviye'nin yanılması, Resulullahın sohbeti bereketi ile, Veysel Karani'nin ve Ömer bin Abdülaziz'in doğru işlerinden daha hayırlı oldu. Bunun gibi, Amr ibni As'ın yanlış bir işi, o ikisinin şuurlu işinden daha üstün oldu.

(1/120)

Din-i İslamın en büyük âlimlerinden İbni Hacer-i Mekki hazretleri de buyuruyor ki:

Şüphe yoktur ki, Hazret-i Muaviye Sahabe-i kiramın nesep itibariyle büyüklerindedir. Peygamber efendimize nesep ile ve nikah ile çok yakın ve mahremleridir. Server-i âlem, Onun hilm ve sehasını meth ve sena buyurdu. Onda İslamiyet, sohbet, nesep, nikahla akrabalık şerefleri toplanmıştır ki, bunların her biri, Cennette Resulullahın yanında bulunmaya sebep olan şereflerdir. Bunlara hilm ve ilim ve Halifelik şerefleri de katılınca, kalbinde az bir safa ve sıdkı ve salahı ve imanı ve izanı olan kimse için artık bu hususta fazla anlatmaya lüzum kalmaz. **(Sava'ik-ul-muhrika)**

Hazret-i Muaviye, Huneyn Gazasında Resulullahın önünde babası ile birlikte kahramanca çarpıştı. Tebük Gazvesine katıldı. Veda Haccında bulundu. Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer zamanlarında Suriye taraflarındaki

savaşlara katıldı. Hazret-i Ömer, onu Şam valisi yaptı. Hazret-i Ömer zamanında 4 yıl, Hazret-i Osman zamanında 12 yıl, Hazret-i Ali zamanında 5 yıl, Hazret-i Hasan zamanında altı ay Şam'da 21.5 sene vali oldu. [41.] senede, Kufe'de halife seçildi. 19 sene, dört ay halifelik yaptı.

Aklı, zekası, fesahatı, sabrı, yumuşaklığı, ikramı, cömertliği fevkalade çok idi. Müslümanların başına geçeceği, hadis-i şerifte bildirildi. Kendisinden çok hadis-i şerif alındı, kitaplara yazıldı. Bu da, büyüklüğünü ve kendisine güvenildiğini göstermektedir.

İslamiyet'in yayılmasında kıymetli ve pek çok hizmetlerde bulundu. Miladi 662'de Sicistan'ı, 663'de Sudan'ı, bir sene sonra Afganistan'ı, Kâbil şehrini ve Hindistan'ın kuzey kısmını, 665'te Tunus'u (Afrikiyye'yi) aldı. 668'de gemilerle gittiği Kıbrıs'ı ve iki sene sonra da İran'daki büyük Kuhistan eyaletini fethetti. Yine aynı sene Bizans İmparatoru Dördüncü Kostantin zamanında, oğlu Yezid'i büyük bir ordu ile İstanbul'un fethi için gönderdi ve şehir kuşatıldı. Kostantin, her sene büyük miktarda vergi vermek şartıyla barış yapmak zorunda kaldı.

673'de Ubeydullah bin Ziyad'ı Horasan'daki orduya kumandan yapıp, Ceyhun Nehrini develerle geçerek Buhara'yı aldı. Hazret-i Ömer tarafından fethedilen Kudüs hıristiyanlara geçince, Hazret-i Muaviye şehri tekrar ele geçirdi. Yemen, Mısır, Kayrevan, Irak, Azerbaycan, Anadolu, Horasan ve Maveraünnehire hakim oldu. Müslümanlar tarafından çok sevildi. Peygamber efendimiz, Hazret-i Muaviye'ye, **(Ey Muaviye! Memleketlere hakim olduğun zaman, iyilik et!)** buyurmuştur. Resulullahın sohbeti ve hayır dualarının bereketiyle, İslamiyet'in tesir sahasını çok genişletti ve İslamiyet'ten hiç ayrılmadı.

Hazret-i Muaviye, uzun boylu, beyaz tenli, heybetliydi. Güzel konuşur, adaletli davranırdı. Çalışkan, gayretli, azimliydi. Arabistan'da meşhur olmuş dört dâhi Sahabiden birisidir. Sanki her bakımdan devlet başkanı olmak için yaratılmıştı. Hatta Hazret-i Ömer, Hazret-i Muaviye'ye her bakışta, **(Bu, ne güzel bir Arap sultanıdır)** derdi. Cins atlara biner, kıymetli elbiseler giyerdi. Resulullahın sohbetinin bereketiyle şeriattan hiç ayrılmazdı. Hazret-i Ali onun hakkında; **Muaviye'nin idaresini kötölemeyiniz! Zira onu kaybederseniz başların koptuğunu ve düştüğünü görürsünüz** buyurmuştur. **(Kısas-ı Enbiya, Mirat-i Kâinat, Medaric-ün-nübüvve)**